

## **«La necessitat de pensar i reflexionar sobre l'art».**

*Serra d'Or / X. C.*

En un dels dinou assaigs curts que formen aquest llibre, l'autor recorre a una coneguda citació de l'Alcorà, quan l'arcàngel Gabriel aconsella Mahoma dient-li: «No et fiïs mai dels poetes. No veus com es perden per les valls? No veus que diuen el que no diuen?», per a formular una pregunta en què condensa en ben poques paraules tot allò que el lector anirà descobrint mentre llegeix i rumia les reflexions de l'autor: «¿Com podem fer compatible la pretensió de dir veritats en el poema amb la consciència que la poesia és una mentida?» Aquesta necessitat de plantejar-se qüestions per al debat al voltant de les arts, des de l'arquitectura fins a la poesia, passant per la música, la literatura, l'escultura i la pintura, permet anar construint un discurs alhora crític i reflexiu de tot allò que «l'ha torbat en algunes manifestacions artístiques», no des de la perspectiva (hi afegeix el qualificatiu «severa») d'un filòsof, sinó des de la d'algú que es deixa interpel·lar i, responent a aquests estímuls, vol anar més enllà de la superfície per endinsar-se cap a l'interior a partir d'unes reflexions assossegades i ben rumiades.

Español té la capacitat de treballar un discurs que no es limita a la teoria, atesa la seva pròpia experiència personal com a arquitecte, poeta i compositor, per tal de presentar, tal com indica el subtítol, una mirada transversal sobre l'actualitat del món de les arts i les seves enormes contradiccions en la complexitat d'un món amb una hiperproducció artística que de vegades comporta el desplaçament de la creativitat a un segon (o tercer, o quart...) nivell. Les conclusions a les quals arriba potser no coincidirán amb els plantejaments que pugui tenir cada lector, però la riquesa de l'argumentació, l'abundància en citacions de tota mena d'autors i fonts que fa servir per a fonamentar l'originalitat de la seva percepció artística, de ben segur que aconseguiran el major elogi que es pot fer d'un llibre d'assaig: fer que el lector pensi i es qüestioni les seves pròpies concepcions, sense possibilitat de restar indiferent.—

X.C.